

ikke har dansk Indfødsret, har vi baaret os saaledes ad overfor ham, at vi siger: Vi ved, at Manden vil søge om dansk Indfødsret, vi gør, efter at have faaet nærmere Oplysninger, intet overfor ham, men siger kun til ham: De skal søge at faa Deres Papirer i Orden, saa skal De faa Opholdstilladelse her i Landet. Ogsaa det skal kaldes Köller-Politik. Jeg siger, for det er i Overensstemmelse med de af Rigsdagen vedtagne Regler: Naar I ikke har Indfødsret, skal I sørge for at faa jeres Papirer i Orden, men ogsaa dette mener den ærede Landstingsmand altsaa at kunne karakterisere som Köller-Politik.

Jeg raader det ærede Medlem til ikke at misbruge Navnet Rytterregimente og Köller-Politik, thi det vil efterhaanden bibringe det danske Folk den Anskuelse: Naar Köller-Regimentet ikke var værre end Rytter-Regimentet, var det ikke saa slemt, og den Anskuelse er vi ikke tjent med at faa her i Landet. Vi er heller ikke tjent med, at et Medlem af Landstinget, som siger, at han har Oplysningerne fra Ministeriet, kommer med den Slags Fremstillinger i Bladene, og at han ikke nævner Navne, men kun ganske abstrakt omtaler nogle Tilfælde, fordi han, som han siger, ikke vil forlange Oplysninger af mig. Derfor, og kun derfor, har han ikke nævnt Navne.

Jørgen Møller: Maa jeg først og fremmest sige til den ærede Justitsminister, at naar jeg ikke er fremkommet med flere Navne, var det, fordi det nærmest drejede sig om gifte og bosiddende, som for en stor Del allerede var rejst ud af Landet og ved deres Bortrejse havde tilkendegivet, at de i Grunden ikke lagde særlig Vægt paa at blive. Jeg syntes ikke, det var nødvendigt at komme med Navne paa alle dem, som maaske var tvunget ud over Landets Grænser ved Politiets Fremfærd.

Angaaende de tre Tilfælde, som jeg har nævnt, siger den ærede Justitsminister om den ene Mand, at han ulovligt var trængt ind i Landet. Nej, det var Manden ikke, for Manden boede der, inden vi blev Danske, og man kan ikke uden videre sige om en Mand, der boede der inden den Tid, at han ulovligt er trængt derind. Noget andet er, som den ærede Justitsminister har sagt, at han ikke var gift allerede den Gang, men jeg ved i hvert Fald, at Konen var kommet derop, og da jeg forespurgte, hvorledes Forholdet laa, om Konen kunde faa Opholdstilladelse, fik jeg at vide, at Politiet, efter at hun Gang paa Gang var blevet stævnet

af Politiet, og efter at det Gang paa Gang havde sagt: De kan ikke faa Opholdstilladelse, nu maa De endelig sørge for at komme ud af Landet, sidste Gang gav hende 24 Timers Frist, indenfor hvilken hun skulde være ude af Landet. Det er den Forklaring, som baade Manden og Konen har givet mig. Altsaa, Manden var ikke trængt ind i Landet paa ulovlig Maade, men var der allerede, før vi blev Danske — det ønsker jeg at fremhæve.

Hvad angaar det andet Tilfælde, Polakken Koperski, maa jeg sige: Nej, sandelig var den Mand ikke Polak, han var født Preusser, han har gjort sin Soldater-tjeneste, og fordi Landet nu pludselig bliver afstaaet, fordi der pludselig bliver dannet et polsk Omraade, bliver Manden ikke Polak, han har sin tyske Indfødsret den Dag i Dag. Jeg ved godt, hvor Justitsministeren vil hen, der var nemlig en Tid, da man tvang ham til at skaffe sig et Pas, og da Preussen ikke vilde give ham det, fordi han hørte hjemme i et Omraade, der nu skulde afstaaes, forsøgte han at faa et Pas gennem det polske Konsulat i Hamborg, og saa vidt jeg ved, lykkedes det ham ogsaa at faa et. Det er altsaa derfor, det siges, at Manden er Polak. Men jeg fremhæver her, at Manden aldrig har været Polak og heller ikke er det den Dag i Dag; han har kun haft een Indfødsret, og det er den tyske.

Dernæst nævnte Justitsministeren endnu Malermester Görner fra Haderslev. Det skulde glæde mig, hvis det virkelig blev saaledes, som Justitsministeren antydede, men jeg synes ogsaa, at naar man lægger ham det paa Tungen at søge Hjemstedsbevis, skal han have det. Saaledes opfattede jeg den højtærede Justitsministers Udtalelser. Men naar man virkelig tilsigter at give det, synes jeg, at Politiet derovre, vort Statspoliti, kunde være lidt mere lempeligt i sin Fremfærd.

Tilfældet med Ole Marschall, der er født i Rødding, og som siden 1912 har været bosiddende i Haderslev, svarede den højtærede Justitsminister ikke paa. Det staar ikke optegnet i Aviserne, og jeg beklager altsaa, hvis den højtærede Justitsminister ikke kan svare paa det lige nu; men jeg fremfører det kun som Bevis paa, at man gaar frem paa en Maade, som ikke er helt nødvendig.

Justitsministeren (Rytter): Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke sagde, at han saa maatte rette den Fremstilling, han har givet her i Tinget og i Avisen. Nu fik vi jo en